

Дѣдо Коледа: Да, царице, викамъ те, за да те помоля да заиграете вашия чуденъ танцъ съ снѣжинкитѣ, да слѣзете долу на земята, да я застелете, за да мога съ шейната си да посетя всички добри деца тая нощъ.

Снѣгътъ: Азъ ще слѣза заедно съ тѣхъ на земята.

Царица Зима (*къмъ снѣжинкитѣ*): Пригответе се всички — почваме нашия танцъ!

Снѣжинкитѣ се нареждатъ. Царица Зима подава ржка на Снѣгъ. Чува се музика. Снѣжинкитѣ играятъ балетъ. После бавно, бавно се навездатъ, приклѣкватъ ниско и почватъ да слизатъ къмъ земята.

Завеса

Дора Кънева

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Отъ планини бѣлочели
снѣжинчици долетѣли
и накитили съ премѣни
натжженитѣ поляни.

Съсъ премѣни атлазени,
въвъ скринове вѣкъ пазени.

Видѣли ги черни врани,
спустнали се на кервани —
да товарятъ скжпи дари
за кумове и сватбари.

Скжпи дари — платна бѣли,
прахъ и слѣнце не видѣли.

Дочулъ Слѣнчо отъ небето
за туй чудо на полето,
стрелналъ сребърни стрелици,
метналъ огнени езици —

стопилъ платна и премѣни. —
останали черни врани.

Драго Поповъ